

HOLY SEE PRESS OFFICE
OFICINA DE PRENSA DE LA SANTA SEDE

BUREAU DE PRESSE DU SAINT-SIEGE
PRESSEAMT DES HEILIGEN STUHLS

BOLLETTINO

SALA STAMPA DELLA SANTA SEDE

N. 0222

Venerdì 07.05.2004

Pubblicazione: Immediata

Sommario:

- ◆ LE UDIENZE
- ◆ LE LETTERE CREDENZIALI DELL'AMBASCIATORE DI UCRAINA PRESSO LA SANTA SEDE
- ◆ UDIENZA AI MEMBRI DELLA "PAPAL FOUNDATION"
- ◆ RINUNCE E NOMINE

◆ LE UDIENZE

LE UDIENZE

Il Santo Padre ha ricevuto questa mattina in Udienza:

S.E. il Sig. Grygorii Fokovych Khoruzhyi, Ambasciatore di Ucraina presso la Santa Sede, in occasione della presentazione delle Lettere Credenziali;

S.E. Mons. Mario Zenari, Arcivescovo tit. di Zuglio, Nunzio Apostolico in Costa d'Avorio, Niger, Burkina Faso;

S.E. Mons. Antonio Arcari, Arcivescovo tit. di Ceciri, Nunzio Apostolico in Honduras;

S.E. Mons. Leonard Paul Blair, Vescovo di Toledo in America (Stati Uniti d'America), in Visita "ad Limina Apostolorum"

con l'Ausiliare:

S.E. Mons. Robert William Donnelly, Vescovo tit. di Garba;

S.E. Mons. Thomas J. Tobin, Vescovo di Youngstown (Stati Uniti d'America), in Visita "ad Limina Apostolorum";

Membri della "Papal Foundation".

Giovanni Paolo II riceve questa mattina in Udienza:

Em.mo Card. Giovanni Battista Re, Prefetto della Congregazione per i Vescovi.

Il Papa riceve questo pomeriggio in Udienza:

Em.mo Card. Joseph Ratzinger, Prefetto della Congregazione per la Dottrina della Fede.

[00707-01.01]

LE LETTERE CREDENZIALI DELL'AMBASCIATORE DI UCRAINA PRESSO LA SANTA SEDE • DISCORSO DEL SANTO PADRE IN LINGUA ORIGINALE • TRADUZIONE IN LINGUA ITALIANA

Alle 11 di questa mattina, il Santo Padre Giovanni Paolo II ha ricevuto in Udienza S.E. il Sig. Grygorii Fokovych Khoruzhyi, Ambasciatore di Ucraina presso la Santa Sede, in occasione della presentazione delle Lettere Credenziali.

Pubblichiamo di seguito il discorso che il Papa ha rivolto al nuovo Ambasciatore, nonché i cenni biografici essenziali di S.E. il Sig. Grygorii Fokovych Khoruzhyi:

• DISCORSO DEL SANTO PADRE IN LINGUA ORIGINALE

Пане После!

1. З великою радістю приймаю Вірчі Грамоти, які Вас акредитують як нового представника України при Святій Столиці. З цієї щасливої нагоди я радий Вас прийняти і висловити найщиріші привітання.

Я високо оцінив люб'язні слова, які Ви до мене щойно звернули і прошу Вас передати Панові Леонідові Даниловичу Кучмі, Президентові України, мою вдячність за його особливе вітання, передане мені за Вашим посередництвом. Охоче відповідаю на ці слова найкращими поздоровленнями для високих завдань Першого Громадянина улюбленої української Держави, до яких прагну додати мої щирі побажання усякого добра.

2. Задля традицій та культури, які характеризують український Народ, він по праву почуває себе частиною Європи і бажає нав'язувати тісніші зв'язки з іншими країнами континенту, зберігаючи при цьому притаманні йому політичні та культурні особливості.

Свята Столиця вважає, що такі справедливі прагнення заслуговують на уважний розгляд, бо вони корисні для ідеї європейського співробітництва. Україна, розташована на перехресті Сходу і Заходу, зможе краще виконати своє завдання зустрічі між різними народами та культурами, якщо збереже притаманне їй власне характерне обличчя. Дальша ревно діяльність на духовній і суспільній, політичній та економічній ниві, може стати знаменною майстернею діалогу, розвитку та співробітництва з усіма і для всіх.

Але для досягнення цієї мети потрібно, щоб усі діти української землі, кожен згідно з власною відповідальністю та компетентністю, з далекосяжною великодушністю дбали про загальне добро. Це вимагає, щоб представники народу, урядові особи, люди культури та економіки зуміли в безкорисливий спосіб віддати власні здібності на служіння справжньому поступові своєї батьківщини, приділяючи особливу увагу бідним, молоді, яка шукає роботи, дітям, включно також і з тими, які ще в материнському лоні.

Католицька Церква, відповідно до своїх можливостей та з повною пошаною до законної сфери діяльності цивільної влади, неодмінно внесе свій вклад у побудову процвітаючої та мирної Країни.

3. Пане После, приймаючи Вас сьогодні, думками повертаюсь до візиту, який Боже Провидіння дозволило мені здійснити три роки тому в Україну, яка є землею зустрічі між народами різних культур і традицій. Чи можна забути Київ, його золоті куполи, прекрасні парки, його працьовитий та відкритий народ, чи Львів, місто визначних монументів, таких багатих християнськими свідченнями, проникнуте справжньою та люб'язною гостинністю?

Відколи понад тисячу років тому на берегах Дніпра води Хрещення прищепили народи України до великої сім'ї Христових учнів, ця земля зазнала значного розвитку своєї культурної та духовної самобутності. Євангеліє сформувало життя, культуру та інституції, і тому тепер Україна має велику відповідальність у зрозумінні, захисті і сприянні своїй християнській спадщині, яка є розпізнавальною ознакою народу, що її в глибині не змогла пошкодити навіть і руйнівна диктатура комунізму.

Церква дуже радо підтримує таку ідентичність. Як Ви слушно пригадали, Уряд проводить політику релігійної свободи, даючи можливість церковним спільнотам виконувати своє посланництво. У цьому контексті доброї волі є побажанням, щоб якнайшвидше дійти до юридичного визначення Церков у розумінні дійсної рівності між усіма, і, одночасно, знаходячи гідні порозуміння щодо релігійного навчання, щодо державного визнання богослов'я як університетської дисципліни. Крім того є побажанням, щоб були встановлені задовільні угоди в дуже делікатній сфері повернення церковних дібр, конфіскованих під час комуністичної диктатури.

4. Роздумуючи над релігійною ситуацією дорогого українського народу, не можу не взяти до уваги того, що, на жаль, Христові учні ще й далі розділені і це з певним жалем сприймається загалом українського суспільства. Однак, екуменічний діалог триває і зобов'язує до дедалі тісніших порозумінь у взаємопошані та постійному пошукові єдності, якої бажав Христос. Нехай же цей щирий та далекоглядний діалог триває, що більше, нехай посилюється завдяки вкладові усіх!

Що стосується католицької Церкви в Україні, то від її незалежності і до сьогодні вона зазнала багатообіцяючої весни надії, і в кожній своїй складовій частині оживлена прагненням дійти до повної єдності з усіма християнами.

Пане После, тепер, коли Ви приступаєте до виконання Вашого високого завдання, хочу запевнити Вас, що тут, у Ватикані, у моїх співробітників Ви завжди зможете знайти уми та серця, готові запевнити Вам усяку допомогу і підтримку, щоб Ви могли якнайкраще розгорнути місію, яка Вам довірена. З мого боку, висловлюючи щирі побажання, щоб також і завдяки вашому особистому вкладові скріплювались вже й так міцні зв'язки, які єднають Країну, яку Ви представляєте і Святу Столицю, благаю у Господа для Вас, для державної влади і всього українського народу, який мені особливо дорогий, щедрих Божих благодатей.

[00708-AA.02] [Testo originale: Ucraino]

• TRADUZIONE IN LINGUA ITALIANA

Signor Ambasciatore!

1. Accolgo ben volentieri le Lettere che La accreditano quale nuovo rappresentante dell'Ucraina presso la Santa

Sede. In questa felice circostanza, sono lieto di porgerLe il mio saluto e di manifestarLe il più cordiale benvenuto.

Ho apprezzato le gentili parole che Ella mi ha testé rivolto e Le chiedo di rendersi interprete presso il Signor Leonid Danilovič Kučma, Presidente dell'Ucraina, della mia gratitudine per il saluto speciale che egli ha voluto inviarmi per il Suo tramite. Ne ricambio volentieri i sentimenti con gli auguri per l'alto compito di Primo Cittadino dell'amata Nazione ucraina, alla quale desidero far giungere il mio affettuoso e beneaugurante pensiero.

2. A ragione il Popolo ucraino, per le tradizioni e per la cultura che lo caratterizzano, si sente parte dell'Europa e desidera tessere un rapporto più intenso con le altre Nazioni del Continente, conservando le caratteristiche politiche e culturali che lo contraddistinguono.

La Santa Sede ritiene che tali legittime aspirazioni meritino di essere attentamente considerate, perché utili per il progetto della collaborazione europea. Posta a crocevia dell'Oriente e dell'Occidente, l'Ucraina potrà meglio assolvere alla sua missione di incontro fra popoli e culture differenti, se manterrà intatta la propria peculiare fisionomia. Continuando ad operare alacramente in campo spirituale e sociale, politico ed economico, potrà divenire un significativo laboratorio di dialogo, di sviluppo e di cooperazione con e per tutti.

Ma per raggiungere tale obiettivo, occorre che tutti i figli della Terra ucraina, ognuno secondo la propria responsabilità e competenza, si dedichino con lungimirante generosità a perseguire il bene comune. Ciò esige che i rappresentanti del popolo, i pubblici amministratori, gli uomini di cultura e gli operatori economici sappiano mettere, in modo disinteressato, al servizio dell'autentico progresso della patria le proprie capacità, riservando speciale attenzione ai poveri, ai giovani in cerca di lavoro, ai bambini, anche a quelli che sono in gestazione nel seno materno.

La Chiesa cattolica, per quanto è nelle sue possibilità e nel pieno rispetto della legittima sfera d'azione delle autorità civili, non mancherà di contribuire alla costruzione di una Nazione prospera e pacifica.

3. Signor Ambasciatore, accogliendoLa quest'oggi, vado con la mente alla visita che la Provvidenza mi ha concesso di compiere tre anni orsono in Ucraina, terra di incontro fra popoli diversi per culture e tradizioni. Come dimenticare Kyiv, le sue cupole d'oro, i suoi splendidi giardini, la sua gente industriosa e aperta, e Lviv, città dagli insigni monumenti così ricchi di memorie cristiane, intrisa di genuina e gentile ospitalità?

Da quando, oltre mille anni or sono, sulle rive del Dnipro il lavacro del Battesimo ha innestato i popoli dell'Ucraina nella grande famiglia dei discepoli di Cristo, quella Terra ha conosciuto un marcato sviluppo della propria identità culturale e spirituale. Il Vangelo ne ha plasmato la vita, la cultura e le istituzioni, per cui oggi è grande la responsabilità dell'Ucraina nel comprendere, difendere e promuovere la propria eredità cristiana, tratto distintivo della Nazione, non intaccato in profondità neppure dalla funesta dittatura del comunismo.

La Chiesa ben volentieri intende sostenere tale identità. Come Ella ha opportunamente ricordato, il Governo persegue una politica di libertà religiosa, rendendo possibile l'espletamento della loro missione alle Comunità ecclesiali. In tale contesto di buona volontà, è auspicabile che si arrivi presto a una definizione giuridica delle Chiese, su un piano di effettiva parità fra tutte, e si trovino, al tempo stesso, onorevoli intese sull'insegnamento religioso, sul riconoscimento statale della teologia come disciplina universitaria. L'auspicio è inoltre che vengano stipulati accordi soddisfacenti nel più delicato ambito della restituzione dei beni ecclesiastici confiscati durante la dittatura comunista.

4. Quando penso alla situazione religiosa del caro Popolo ucraino, non posso non considerare che i discepoli di Cristo si presentano purtroppo ancora divisi e ciò è percepito con un certo rammarico dall'insieme della Comunità ucraina. Il dialogo ecumenico è però in corso ed impegna a intese sempre più strette nel rispetto reciproco e nella ricerca costante dell'unità voluta da Cristo. Che questo dialogo sincero e lungimirante prosegua e anzi si intensifichi grazie al contributo di tutti!

Quanto alla Chiesa cattolica in Ucraina, dall'indipendenza del Paese ad oggi essa ha conosciuto una promettente primavera di speranza e, in ogni sua componente, è animata dall'anelito di pervenire alla piena unità con tutti i cristiani.

Signor Ambasciatore, nel momento in cui Ella si accinge ad assumere il Suo alto compito, mi è gradito di confermarLe che qui in Vaticano, presso i miei collaboratori, potrà sempre trovare menti e cuori disposti ad assicurarLe ogni assistenza e supporto, perché possa svolgere al meglio la missione che Le è stata affidata. Da parte mia, mentre auspico di cuore che si rafforzino sempre più, anche grazie al Suo personale contributo, i già saldi vincoli che uniscono il Paese che Ella rappresenta e la Santa Sede, invoco su di Lei, sulle Autorità governative e sull'intero Popolo ucraino, a me particolarmente caro, abbondanti benedizioni divine.

S.E. il Sig. Grygorii Fokovych Khoruzhyi Ambasciatore di Ucraina presso la Santa Sede

E' nato il 23 maggio 1947 nella Regione di Poltava.

E' sposato ed ha due figli.

Laureato in Filosofia, si è specializzato in Lingua e Letteratura tedesca presso l'Università di Harkiv (1970).

Ha ricoperto i seguenti incarichi: Funzionario statale dell'Unione delle Repubbliche Socialiste Sovietiche (1970-1990); Vice Direttore dell'Istituto per i Problemi dei Giovani (Kiev, 1990-1992); Primo Segretario, e successivamente Consigliere, dell'Ambasciata di Ucraina nella Federazione Russa (1992-1994); Consigliere di Ambasciata nella Repubblica Federale di Germania (1994-1995); Console Generale a Monaco (1995-1998); Assistente del Capo della Direzione per l'Europa e l'America presso il Ministero degli Esteri (1998); Vice Ministro dell'Informazione (1998-1999); Primo Assistente del Capo del Comitato di Stato per la Politica dell'Informazione (1999-2000); Assistente del Capo della Direzione Generale per la politica interna del Gabinetto del Presidente di Ucraina (2000-2001); Consigliere di Ambasciata presso la Federazione Russa (2001-2004).

Ha il rango di Ambasciatore di II classe.

Conosce il russo, l'inglese, il tedesco e il bulgaro.

[00708-01.02] [Testo originale: Ucraino]

UDIENZA AI MEMBRI DELLA "PAPAL FOUNDATION"

A fine mattinata, nella Sala Clementina del Palazzo Apostolico Vaticano, il Santo Padre ha ricevuto in Udienza i Membri della "Papal Foundation" ed ha loro rivolto le parole di saluto che pubblichiamo di seguito:

• SALUTO DEL SANTO PADRE

Your Eminences,

Your Excellencies,

Dear Brothers and Sisters in Christ,

I am pleased to greet you, the members of the Papal Foundation, on your annual visit to Rome, and I welcome you with the words that our Savior spoke to his disciples after his resurrection from the dead: "Peace be with you" (Jn 20:19).

I am most grateful to all of you for your continued support of my pastoral ministry to the universal Church. Indeed, your dedication to the Papal Foundation through the generous gift of your time, talent and treasure is a concrete example of your love and commitment to the Church and the Successor of Peter.

As you return to your country, I entrust all of you to the protection of the Blessed Virgin Mary, Mother of the Church, and I cordially impart my Apostolic Blessing to you and your families as a pledge of joy and peace in the Risen Lord.

[00709-02.01] [Original text: English]

RINUNCE E NOMINE • NOMINA DI AUSILIARI DELL'ORDINARIATO MILITARE DEGLI STATI UNITI D'AMERICA

Il Santo Padre ha nominato Vescovi Ausiliari dell'Ordinariato Militare degli Stati Uniti d'America:

- il Rev.do Mons. Richard Brendan Higgins, del clero della diocesi di Sacramento (California), Cappellano dell'Accademia della Forza Aerea a Colorado Springs, assegnandogli la sede titolare vescovile di Case Calane;
- il Rev.do Mons. Joseph Walter Estabrook, del clero della diocesi di Albany (New York), Cappellano della Marina a Pearl Harbor, assegnandogli la sede titolare vescovile di Flenucleta.

Mons. Richard Brendan Higgins

Il Rev.do Mons. Richard Brendan Higgins è nato a Longford, Irlanda, il 22 febbraio 1944. Ha compiuto i suoi studi ecclesiastici in Irlanda e nel Collegio Irlandese a Roma. Ha ottenuto la Licenza in Teologia presso la Pontificia Università Lateranense di Roma.

È stato ordinato sacerdote a Roma per la Diocesi di Sacramento (California) negli Stati Uniti il 9 marzo 1968.

Dopo sei anni di ministero parrocchiale nella sua diocesi, è diventato cappellano militare nell'Aviazione militare statunitense, dove è rimasto per trent'anni, arrivando al grado di Colonnello. Attualmente, è il Cappellano dell'Accademia dell'Aviazione militare.

Mons. Joseph Walter Estabrook

Il Rev.do Mons. Joseph Walter Estabrook è nato a Kingston, New York, il 19 maggio 1944. Ha compiuto i suoi studi ecclesiastici a New York.

È stato ordinato sacerdote per la Diocesi di Albany (New York) il 30 maggio 1969.

All'inizio del suo ministero ha svolto il suo apostolato in alcune parrocchie ed è stato Direttore dell'Apostolato per la famiglia nella sua diocesi. Nel 1977 è entrato nell'Ordinariato Militare per la Marina statunitense. Ha ottenuto il grado di Capitano della Marina e l'ufficio di Cappellano di Comando. Attualmente è Cappellano della Marina a Pearl Harbor.

[00710-01.02]

[B0222-XX.03]

